

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

19 De æternitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

pras perit, poena manet. O miserum te, qui,
 cum posses, ista non praecogitasti; qui pias ad-
 monitiones maiorum spreuisti, internasque Spi-
 ritus sancti suggestiones oppressisti; vae tibi, &
 vae aeternum. His ratiocinationibus intellectis,
 voluntas in rabiem & furorem versa, maledicet
 diei, in quo natus est homo, & nocti, in qua
 conceptus est in utero matris. Cumque aeternas,
 inuitabilesque poenas considerabit, quas ipse
 sibi solus creauit; in se ipse fremet, frendetque.
 miser homo, & in Deum auctorem, qui se finxit,
 blasphemias euomet. Videbit enim peccator,
 & irascetur, dentibus suis fremet, & tabescet.
 O miserum me, inquiet. ideone natus sum? qua-
 to satius fuisset nunquam vidisse hanc lucem?
 Utinam vel modum mihi detur in nihilum re-
 digi; quanto feliciores me sunt iumenta & be-
 stiae, quorum anima vna cum corpore extin-
 guitur: iam enim perire cupio, & non conce-
 ditur: mors a me fugit, & tamen sine morte,
 mortem morior sempiternam.

CAPVT XIX.

DE AETERNITATE.

IN hac mortali vita, quicquid diuturnum
 est, molestum est, & graue. Etsi grata est
 quies, tamen si sano duos annos in molli le-
 cto continenter cubandum esset, non ferres tam
 diuturnae quietis laborem. Quid si verò sub-
 eundae essent vnius anni graues & continuae
 poenae calculi, contractionis ossium, aut adu-
 rsionis, nonne quiduis pro dolorum illorum de-
 pulsio-

pulsione offerres? At nūc considera gehennæ
 pœnas grauissimas, cum quibus comparatum
 nihil graue est, aut durum, quicquid hic mun-
 dus in durissimis ponit: ignis, membrorum
 contusio, feruens oleum, cruces, scorpiones,
 equulei, & quicquid acerbissimum dici cogi-
 tariq. potest, etiamsi centum annis omnia si-
 mul toleranda forent, vnus diei gehennâ non
 adæquarent. Proinde sicut prudenter is sibi
 consulit, qui istius mundi pœnitentia, inferni
 pœnas redimit: ita imprudentissimus videtur,
 qui impura leuiq. voluptate captus, his crucia-
 tibus se, tametsi breues futuri essent, addicit.
 Quis enim adeo demens est, vt trium dierum
 equuleum, vnus horæ libidine emat? Crucia-
 tus inferni nō tēpore, sed æternitate, non an-
 no, sed æuo mēsurantur. Heu æternitas, æter-
 nitas, quàm diuturna es, quàm grauis, quàm
 vicina; quàm parum tamen à plærifq. curaris?
 omne momentum in pœnis est annus: quid
 erit æternitas in tormentis inferni? Heu quā-
 ta Dei iustitia, quanta in peccatores seueritas?
 Quis vnquam vel grauissimum flagitiū bien-
 nij supplicio puniuit? Plurimum triduò aut
 quatriduò pœnæ huius vitæ terminantur: sed
 Deus qui solus magnitudinem peccati suo
 momento æstimat & ponderat, tota æternita-
 te pœnas exigit à peccatoribus. Heu miser,
 quomodo in hac calamitosa æternitate perdu-
 rabis? si tot anni in cruciatibus ponerentur,
 quot peccata admisisi, aut si hoc parum quot
 saltem horis aut quadrātibus vixisti; vel si nec

Q s hoc

hoc satis est, quot sunt stellæ cæli, & maris arenæ, tolerabile videretur iudicium: At verò hoc numero annorū nō contēta iustitia Dei, æternitatem pœnarum exigit, quæ æternitas quantumcumque temporis demas, nihil minuitur. Si auferas tot millia annorū, quot sunt in vniuersa terra minutissimæ arenæ; si tot myriades annorū, quot guttæ numerātur in Oceano, quot folia arborum omnium atque herbarum, quot gramina camporum, adhuc sibi constabit æternitas; adhuc nihil de duratione suppliciorum detractum erit: peccatum mortale inferni ignibus ardet quidem semper, sed nunquam excoquitur; punitur, sed non expiatur: Deus ipse quamdiu Deus erit, peccatorē torquebit, neque prius liberabitur peccator a pœnis, quàm Deus omnipotens & sempiternus desinat esse Deus. Neque putes diurnitate sensum doloris minui: corpus peccatoris damnati non indurescit, neque callo obducitur, proinde neque pœnæ ipsæ mollescent, sed quàm graues tibi, ipso in Gehennam ingressu, fuerint visæ, tales tibi per omnem æternitatem videbuntur; æquæ molestæ & intolerabiles, nisi fortè culpa tua augeantur.

Hanc durissimā æternitatem cur non expedis? eiusq̄ metu vitam tuam melius instituis? An fortè quia solum præsens tempus estimas, futura tanquam absentia, & longè posita nūquam aduentura putas? futura certè aliquando præsentia sunt, & nisi quandoq̄. adessent, futura non dicerētur. Qui ante annos centū tua

atque

ætate & conditione vixerunt, illis non aliter æternitas fututa fuit, atq. tibi futura prædicatur: præterierunt illi, migrarunt ex hoc sæculo, & nunc præsentem habent æternitatē, quam expectabant. Sicut igitur hodiernus dies superiori anno futurus erat, & nunc non futurus est, sed præsens: ita æternitas illa gehennę quã procul abesse existimas, aliquando te assequetur, præsensq. aderit, & non sicut tempus omne quantumuis longissimum, aliquando præteribit, sed semel præsens factum, in æternum præsens manebit. Hæc, tu charissime, obsecro etiam atq. etiam cum animo tuo considera, & illam longè terribilissimam suppliciorū æternitatem, quam nulla oratio satis potest enarrare, exigno labore & pœnitentia deuita.

CAPVT XX.

DE REGNO CAELORVM.

OPTIMVS ille sapientissimusq. mūdi opifex, & ædificator Deus, cū res omnes è nihilo creauit, in finem eas aliquem retulit, non secus atque figulus quispiam, qui ad diuersos vitæ humanæ vsus, diuersa è luto fingit & accommodat vasa. Et cæteras quidem creaturas corporeas hominis vsui & utilitati consecrauit. Hominem verò ipsum in hunc finē produxit, vt post hoc exiguum breueq. vitæ curriculum rectè & honestè confectum, in domū illam æternam migraret, vbi diuino conspectu fruens, vitam longè iucundissimam beatissimamq. in
omnere